

1993

Uit de berichten begrijp ik dat MARTIJN alweer zo'n 10 à 11 jaar bestaat en zo gezien komt mijn eerste artikelje in jullie blad dan ook rijkelijk laat. Beter laat dan nooit zullen we maar denken. Bedroevender is het dat ik deze woorden tot u moet richten vanuit het gevang. Alwaar ik opgesloten ben in de heropende en oorspronkelijk voor afbraak bestemde vleugel uit 1880. Zonder toilet of wasbak op de cel en zonder ventilatie op de vleugel. Dat is wat anders dan de zo vaak genoemde 'Hilton' accommodatie.

De wat ouderen onder u weten natuurlijk wel wie ik ben en waar ik mijn hele leven voor gestaan heb. Seksuele vrijheid op allerlei niveau en op dat punt heb ik dan ook heel wat actieve jaren achter mij liggen. In 1969 bracht ik CHICK uit en via processen over dat blad wisten we uiteindelijk via een uitspraak van de Hoge Raad in 1970 de wet inzake zgn. pornografie te veranderen en werd ware vrijheid van meningsuiting enz. werkelijkheid in dit landje.

Uitgaande van het standpunt dat het idioot is om jeugd bv. tot hun 18e jaar bij te brengen dat seks iets geheimzinnigs en smerigs is dat je stiekem en in het geniep (duister) doet om hen daarna weer te leren dat dit kolder is en hen bewust te maken van de zgn. seksuele revolutie, begonnen wij ons al om die tijd in te zetten voor een vrije seksuele ontplooiing van de jeugd. Had Freud al niet geconstateerd dat kinderen 'polymorf pervers' waren? Had ook Wilhelm Reich zich al niet ingezet voor de seksuele rechten van het kind? Dan was een ontwikkeling als de onze onontkoombaar. Wilden wij er werkelijk naar streven dat er een generatie op zou groeien die vrij zou zijn van seksuele frustraties en afwijkende perversies, dan moest die generatie opgroeien in een besef van totale seksuele vrijheid. Mar-

garet Mead had de weg al gewezen toen zij verslag deed van Polynesische volken waar geen seksmisdrijven voorkwamen. Ze kwam al snel tot de ontdekking dat dit een gevolg was van het feit dat kinderen op seksgebied vrij opgroeiden en dat men liefdevol de genoegens van de seksualiteit bij bracht. Leeftijden speelden daarbij geen rol.

Al in 1969 kwam dan ook het eerste nummer van het blad LOLITA van de personen en nooit is er een blad geweest dat zich zo voor deze nobele zaak ingezet heeft. Er werkten dan ook mensen van naam en faam aan mee. Internationaal gezien volgde ook het succes en hele ritsen psychologen en psychiaters en sociologen en pedagogen schaaften zich achter ons idee. En bepaald niet de eerste de besten! Overal leek de victorie te gloren en de conservatieve moraalridders en zedeprekers leken zich definitief in het duister terug getrokken te hebben. In ons land werd in het rapport van de commissie MeLai oa. door zelfs de katholieke jeugdraad geadviseerd de leeftijd waarop seks 'toegestaan' was te schrappen of in ieder geval drastisch te verlagen. In andere landen kwamen soortgelijke voorstellen of werden dergelijke wetsartikelen daadwerkelijk geschrapt. En niet zonder reden!

Een onderzoek van prof. Kuchinsky aan de universiteit van Kopenhagen toonde aan dat sinds het verschijnen van LOLITA in vier jaar tijd het aantal seksuele misdrijven tegen kinderen met meer dan 60% gedaald was! Was er een nobeler 'rechtvaardiging' voor de uitgave van het blad denkbaar?

Ik trok in die jaren het land door en hield lezingen voor NVSH-afdelingen (inclusief het hoofdkantoor!), op vormingscholen voor werkende jongens en meisjes, op zo ongeveer alle hoge scholen en universiteiten en gaf uiteindelijk

gastcolleges op de universiteit in Utrecht in het kader van de klinische psychologie-psychiatrie. Daarna volgden lezingen aan universiteiten in Duitsland, Zwitserland enz. Met andere woorden: het ging goed met het idee en het leek er zowaar op dat we inderdaad een generatie op zouden zien groeien zonder de verstikkende seksuele taboes die hen in het latere leven tot seksueel kreupelen zou maken. Natuurlijk waren er af en toe oprispingen van conservatieve krachten die ach en wee riepen en kerkelijke leiders maakten zich zorgen dat er mensen op zouden groeien die zich niet schuldig zouden voelen over hun seksuele belevenissen, maar daar vol overgave van konden genieten. De kerk bestaat immers slechts bij die schuldgevoelens en dat kunstmatig opgefokte 'zonde'-besef. Die uitingen van meneer Overbeek en de 49 stoelen-dans van minister van Agt werden echter weg gelachen. Dat was ook de enige juiste aanpak.

Ergens stokte de machine der vooruitgang echter. En wij waren inmiddels te verwend en te zelfvoldaan om het in de gaten te hebben. En geleidelijk aan kropen de conservatieve zedenmeesters en hel en verdoemenis-predikers weer uit hun duistere holen tevoorschijn.

In Amerika (waar anders?) begon men via de Electric Church e.d. een hetze tegen alles wat met seks te maken had en tegen jeugdseksualiteit in het bijzonder. Daar lag immers het reservoir van hun volgende groep aanhangers. Daar moesten de centen vandaan komen. Aan een vrij volk had men niets! Geflipt en gefrustreerd moesten ze tot wasdom komen! Dan zouden ze tenminste hun opgekweekte schuldgevoelens af willen kopen. In een land waar jaarlijks vele, vele honderdduizenden uit de ellende van hun gescheiden gezinnen weglopen en in de vernieling raken. In een land waar ontelbare kinderen rond de twaalf jaar hopeloos verslaafd zijn aan harddrugs en hun lichaam ver-

kopen om aan die troep te komen. In zo'n land had men op eens de oplossing voor de hand, al die ellende kwam doordat er in Denemarken en Nederland vrije seks gepropageerd werd en bladen als LOLITA verschenen. Het is natuurlijk om je rot te lachen, maar het lachten verging ons al snel.

Wees men in Denemarken dit soort krankzinnige beschuldigingen onmiddellijk van de hand, in ons land werd het direct opgepikt door zulke reactionaire kranten als 'De Telegraaf' en met schreeuwend koppen ging men over tot nestvervuiling en zelfbevlekking. Terwijl wij via de universiteit een geheim rapport te pakken kregen van het met (nota bene) de UNO gelieerde zgn. 'Defence for Children', waarin uit de doeken werd gedaan hoe men hetzes op moest zetten en welke leugens men moest vertellen en publiceren om tot 'gevolg' te komen, en wij daar melding van maakten, werden we overschreeuwd door zulke idioten als dr. Doek, die optrad als woordvoerder van 'Defence for Children' en haargetrouw de voorschriften van hun geheime rapport volgde. Dus geen concrete feiten, maar insinuaties, bangmakerij en opsomming van vage gruwelijkheden. Opeens leken er allerlei mafia-achtige organisaties te bestaan die niets anders op het oog hadden dan het 'vergiftigen' van de jeugd.

In een soort monsterverbond voegde zich in dat naargeestige koor ook nog de extreem-feministes die hierin een prachttreden zagen om De Man maar weer eens aan te vallen en af te schilderen als een bronstig monster en het klimaat voor verwording was geschapen.

Verwording in de vorm van totale massa-hysterie. Die in Amerika en Engeland tot uiting kwam in ware heksenjachten waarbij talloze onschuldigen in gevangenissen verdwenen voor zaken die op niets bleken te berusten. Natuurlijk sloeg die hysterie ook in ons land toe en doemden er pornografi-

sche clowns op in Groningen (dorp Oude Pekela). Hoewel je in zo'n dorp al opvalt als je je pet scheef op je hoofd hebt, bleken daar ongrijpbare clowns kans gezien te hebben de hele jeugd van het dorp vanaf de wieg tot 18 jaar misbruikt te hebben en zelfs in onvindbare woningen enz. gefilmd te hebben. En ja hoor, ook hier kropen er wat zgn. 'deskundigen' uit het houtwerk die aan de hand van hun eigen frustraties in onsamenhangende betogen beweerden dat het allemaal zeker waar was, want kinderen konden zo iets niet verzinnen. Daarmee onmiddellijk blijk gevend van het feit dat zij geen enkel benul hebben van de kinderlijke psyche. Nog erger werd het toen het leger van zgn. hulpverleners ontdekten dat hier een schier onuitputtelijke bron van nieuwe verdiensten lag. Als ware aasgieren stortten zij zich op het gegeven en het kon dan ook niet uitblijven of alle kinderen van een kleuterschool werden op een bepaald moment bij de ouders thuis weggehaald en in tehuizen gestopt. De clevere 'hulpverleners' hadden ontdekt dat al die kleuters thuis seksueel misbruikt werden. (De Bolderkar affaire). Ons land volgde daarin precies het patroon zoals dat gevormd was in Amerika en Engeland. En vergis je niet: het droeve van deze zaak is dat een "RECHTER" toestemming gaf om al die kinderen uit huis te halen! So much for de 'wijsheid' der rechters in dit land .... Onnodig te zeggen dat ook dit geval op pure hysterie en overijverigheid van de hulpverleners te wijten was en er niets onheus aan het licht kwam. Maar sta eens even stil bij het gigantische leed dat hier ouders en vooral ook aan kinderen is toegebracht! En een stelletje super gefrustreerde zgn 'orthopedagogen' maar doorgaan met het slachtofferen van kinderen en zgn. 'verdachten' op het altaar van hun eigen totaal geflipte en bizarre seksfantasieën! Vergis je niet, tot op de dag van vandaag.

In dit klimaat was het een geschenk uit de hemel voor justitie dat er eindelijk een kans was om mij te pakken en daar lieten ze dan ook geen gras over groeien. Zodra het vliegtuig uit spanje om half twaalf 's nachts op Schiphol geland was, deelde de captain mee dat niemand het vliegtuig mocht verlaten, omdat de politie aan boord kwam. Tot mijn totale verrassing werd ik eruit gehaald, in de cel gestopt en om drie uur in de nacht opgehaald en met handboeien op de rug naar Dordrecht gereden. Daar deelde men mij de volgende ochtend met nauwelijks verholten vreugd mee dat ik voor 'incest' zat. Al snel bleek het 't verzonnen verhaaltje te zijn van een mijner dochters die wist dat ik over kwam om paal en perk te stellen aan haar spijbelen, winkeldiefstallen, gelddiefstallen thuis, drugs gebruik enz. enz. Om haar gedrag te verklaren had ze tegen mijzelf eerder al het verhaal opgehangen dat ze door een zeker familielid 'seksueel misbruikt' zou zijn vanaf haar tiende jaar. Ze had toen echter geen antwoord op mijn vraag waarom ze dan juist zelf altijd vroeg of ze daar mocht blijven slapen. Niet bepaald het gedrag van een meisje dat tegen haar zin 'misbruikt' wordt, nietwaar? Dit keer had ze een betere smoes: nu was ik 'de dader'. Haar jongste zusje zou zelfs 'verkracht' zijn! Al na enkele dagen doorzag mijn oudste dochter het hele opzetje en liet bij haar jongste zus een medisch onderzoek uitvoeren hetgeen tot een getekende verklaring van de arts leidde waarin staat dat het meisje nog maagd is en zelfs dat de 'introitus van de vagina zo nauw is dat het inbrengen van een vinger niet mogelijk was'. Waaruit natuurlijk geconcludeerd werd door de arts dat er geen sprake was van seksuele omgang. Politie en justitie wilden deze zaak echter niet door de vingers laten schieten en een vrouwelijke rechter-commissaris presteerde het zelfs zwart op wit te laten zetten dat

zo'n onderzoek en die maagdelijkheid 'niets' zei, want bij zulke jonge meisjes groeit het maagdevlies zo weer aan'. Voorwaar een biologisch wonder en onzin waar je smalend om kan lachen en waarbij je je kunt afvragen of dat mens niet goed snik is of überhaupt iets afweet van seksualiteit, maar ik bleef vastzitten en werd er uiteindelijk op veroordeeld!!! Ik wil het hier nu niet verder over deze dieptreurige zaak hebben, dat zal ik in een volgend artikel doen en bovendien leg ik op dit moment de laatste hand aan een boek over hele gebeuren (Het Incest Komplot) dat bij de Arbeiderspers zal verschijnen.

Wel wil ik er nog even op wijzen dat men mij natuurlijk met graagte wilde veroordelen voor 'kinderporno', want die hysterie waart nog altijd rond in dit land. Kunstmatig in stand gehouden door De Telegraaf en De Panorama, want blijkbaar verkoopt dit onderwerp goed. Je moet eens optellen hoe vaak De Telegraaf bv. de laatste acht jaar bij vrijwel iedere zaak waarbij maar kinderen of jeugdigen betrokken waren met juichende dan wel schreeuwende koppen bekend maakte dat er sprake was van 'een internationaal net van kinderporno' of iets dergelijks. Onnodig te zeggen dat dit nooit het geval bleek te zijn.

Op de nacht van mijn arrestatie viel een politiemacht om half drie in bijzijn van een officier van justitie en een rechter-commissaris de woning van mijn ex-vrouw binnen en sleepte daaruit van alles weg. Wat dit met de oorspronkelijke aanklacht te maken had, is een raadsel, maar het maakt de behoefte van justitie zeer duidelijk.

Twintig jaar oud fotomateriaal van LOLITA werd uit de archieven gehaald evenals oude video's, verder honderden naturalistendia's en video's die allemaal ordentelijk met recht van publikatie enz. waren aangeschaft, privé foto's, geld, post. Alles ging mee. Zodra men begreep dat het oude LOLITA materiaal niet tot een veroordeling kon leiden (het

was niet alleen twintig jaar oud, maar stamde dus bovendien uit een tijd dat het legaal was), werd de aandacht op het naturalistisch materiaal gericht. Een opname van een meisje dat op het strand turnde en bv. een radslag maakte werd beeldje voor beeldje bekeken en stil gezet op het moment dat de benen net even van elkaar waren. Daarvan werd vervolgens een foto gemaakt en die werd aan het dossier toegevoegd. Heb je ooit een beter bewijs gezien van het feit dat die gasten een perverse en zieke mind hebben? Normaal was dat een moment dat in een flits van een seconde voorbij ging.

Aldus probeerde men 'porno' te creëren uit fraaie, gezonde beelden. Dit vonden zelfs de rechters van zowel rechtbank als hof te ver gaan en (misschien wel knarsetandend) sprak men mij daarvan vrij. Misschien ook omdat een van de opgenomen meisjes tegenover de politie verklaarde dat ze alles uit eigen vrije wil gedaan had en alle handelingen zelf bedacht had en dat ze de opnames MOOI vond?

In ieder geval probeerde de vrouwelijke officier van justitie in Dordrecht nog om enkele geklede foto's van mijn jongste dochter tot porno te verklaren, want op een van die foto's had ze haar vingertopje in de mond. Je twijfelt bij het lezen hiervan waarschijnlijk aan je verstand, maar HET IS WAAR!!! Zo gaat het GEBEFTE GEBOEFT in dit land te werk uit naam van het RECHT met de beeltenis van de koningin achter hen aan de muur!

Bij het hof had men een variant: men had één (1) foto gevonden van mijn middelste dochter die onder de douche stond. Ze was daarop een jaar of twaalf. Op zich niet zo gek natuurlijk voor mensen die met hun kinderen naar naturalistenstranden en oorden gaan. Voor de procureur en het hof blijkbaar toch zeer bevreemdend. Men informeerde of ik die foto gemaakt had en op mijn bevestigende antwoord wilde de presidente weten 'waarom'? Tja, waarom. Ik wees erop dat ver-

medelijck 80% an de ouders met kinderen wel ergens zo'n foto in hun album hadden zitten en dat zelfs bij fotowedstrijden van gezinsbladen er meestal zo'n foto bij de prijswinnaars zat. Of dacht ze misschien dat zo'n foto een indicatie was van een internationale porno-maffia?

Goed, op dat punt volgde dus weer vrijspraak en al mijn spullen moeten dus terug. En dat moeten ze nog steeds! Nu acht maanden na de uitspraak en na talloze faxen en brieven van mijn advocaat mr. Doedens hebben ze nog altijd en volkomen WEDERRECHTELIJK al die spullen. De brieven, het geld, de cheques, de foto's, de dia's, de video's ALLES! Ze antwoorden gewoon niet! Dat zijn de mensen die dus het RECHT vertegenwoordigen en anderen veroordelen! Zelf overtreden ze iedere denkbare wet. Het GEBEFTE GEBOEFT dus. Moet ik er nog op wijzen dat ze via allerlei smerige truuks en valse leugens verhinderden dat ik mijn stervende moeder kon bezoeken en zelfs verhinderden dat ik na haar dood afscheid kon nemen? Dat is in ons land slechts weggelegd voor heroïnebazen van internationale maffia's. Als die een ver familielid hebben die de teen gestoten heeft, dan mogen ze vertrekken en krijgen bijna een vliegticket mee zodat je ze nooit meer terug ziet. Maar daar gaat het dan ook om miljoenen. He, daar komt zowaar het idee aan corruptie op, maar dat moeten we maar snel onderdrukken, want corruptie, dat hebben we in ons oh zo rechtvaardige landje toch niet? Nou dan.

In ieder geval had men voor mij een behandeling in petto alsof ik de ergste terrorist was en geestelijk gezien ben ik dat voor hen misschien ook wel. Mijn drang naar vrijheid en rechtvaardigheid en een gezonde seksualiteit voor iedereen van iedere leeftijd zal wel zeer, zéér beangstigend voor hen zijn. De directeur van de Scheveningse gevangenis liet mij in ieder geval persoonlijk weten dat hij in zijn twintig jaar nog nooit zoiets

meegemaakt had. De ergste moordenaars waren nog niet zo behandeld als ik, zo liet hij weten en diende er zelf een klacht over in. Wij klaagden de grote baas Hirsch-Ballin zelf aan die natuurlijk probeert zijn handen in onschuld te wassen.

Het deed mij dan ook groot genoeg dat ik mag constateren dat steeds meer mensen zich voor mijn zaak interesseren en zich achter mij opstellen. Er verschenen duidelijke artikelen in o.a. de MEDIA-KRANT (Febr. '93), een vervolgserie in het tijdschrift NIEUW MENS, er zijn al enkele radioprogramma's aan gewijd en iedereen die kennis heeft genomen van het dossier concludeert dat ik onschuldig ben en dat justitie mij te grazen heeft genomen. In eerste instantie 21 maanden, bij het hof (met nota bene mijn oudste dochter 'omgedraaid en getuigend hoe de zaak in elkaar stak' dat het een opzetje was van de middelste enz. en de procureur die ook wel zag dat die 'verkrachting' nooit plaats kon hebben gevonden waardoor hij dan ook vrijspraak vroeg) maar liefst vier (4) jaar! Tot verbijstering van iedere advocaat en andersoortige jurist. Het onrecht had weer eens gezegevierd! Maar... steeds meer mensen laten me dus weten dat zij achter mij staan en alles zullen doen om recht te doen zeggieren. Zojuist heeft zich nu een groep gemeld die mijn zaak als symbool oftewel boegbeeld hebben genomen om tot een terugkeer van het recht in ons recht te komen.

De procureur-generaal veroordeelde je als symbool voor de vrijheidsidealen van de jaren 60-70 en daarom willen wij je graag als symbool voor al die honderden zaken waarbij eveneens onschuldigen veroordeeld zijn, zo schreven zij mij. Daarom starten zij een handtekening actie onder het motto JOOP WILHELMUS MOET VRIJ! om verder tot een herziening te komen van al die andere vonnissen en in het vervolg dit soort gerechtelijk-

ke smerigheid te voorkomen. Aanbevelend hebben mijn dochter getekend net als bekende advocaten, hoogleraren, psychologen enz. Ik hoop van ganser harte dat iedere lezer(es) van dit blad ook zijn handtekening zal zetten, want eindelijk komt de progressieve hoek weer in beweging! Eindelijk, eindelijk komen we weer op voor onze idealen en VERZETTEN WE ONS TEGEN HET VRESELIJKE ONRECHT ZOVELEN VAN ONS AANGEDAAN!!!

Dat betekend dat mijn ellende toch zin heeft! Dat betekend dat de conservatieve smeerlappen zich toch vergaloppeerd hebben! Dat geeft de burger (en zeker mij) weer moed. De groep spant zich in om ook de Hoge Raad de taak terug te geven die zij hoort te hebben, zodat zij bij vonnissen een gedegen motivering zal eisen en bij cassatie die motivering ook nader zal onderzoeken. En niet zoals nu alleen de technische kant van een zaak bekijkt (zijn er geen vormfoutjes gemaakt?) en zodoende het hof van beroep promoveert tot het hoogste rechtscollege in ons land. Want daar komt het op neer! Zolang die dames en heren maar oppassen dat het technisch klopt, kunnen ze zelfs de meest idiote vonnissen uitspreken! Dat is de realiteit!

Kortom: Nederland moet weer een rechtsstaat worden. Een rechtsstaat waarin justitie de echte misdaad bestrijd en niet ten koste van onschuldigen probeert te scoren om zo hun hopeloze falen te maskeren. Er mogen in ons land geen mensen opgesloten worden voor hun idealen. En hoe hard ze ook roepen dat zulks niet gebeurd: het gebeurt WEL. Ik ben er hier achter de tralies het levende bewijs van....

Laten we echter blij zijn. Ik breng dit offer graag nu blijkt dat de progressieve drang naar rechtvaardigheid in vrijheid eindelijk weer een stem heeft gekregen. UW STEM! Laat dit het keerpunt zijn! Vanaf nu gaan we weer op weg naar een gezondere samenleving en laten we de conservatieve ellendelingen terug in hun

duisterte helen schoppen daar waar ze horen. HET TIJDSTIP IS NU!

Weg met de alsmaar nieuwe wetjes binnen duwende Hirsch-Ballin met zijn uiterst verdachte snorretje. Wetjes die in ons land in een vieze rechtse totalitaire staat veranderen waarin je alleen nog met een ausweis op straat kan komen en waarin het onrecht hoogtij viert. Weg ook met zijn beulsknechtje, de zich ooit 'links' noemende Kosto. Die man die droomt van Alcatraz-bajessen en werkkampen.

Er zullen advertenties verschijnen in Vrij Nederland, MediaKrant en vele, vele tijdschriften. Daar hoeft u niet op te wachten! Mijn oudste dochter ('slachtoffer' weet je wel?) heeft het op zich genomen kaarten en briefkaarten te coördineren, te verzamelen en bij het totaal te voegen. Schrijf simpel JOOP WILHELMUS MOET VRIJ! met je handtekening. JOUW bijdrage aan de gezondmaking van dit inmiddels zo zieke systeem en land kost je precies een minuut moeite en een zegel van 70 cent! STAND UP AND BE COUNTED! Het is zeker ook in jouw belang.

Zorg dat komende generaties vrij van dit soort ellende op kunnen groeien. En ik bedank je.

Van ganser harte.

Stuur je kaart aan
POSTBUS 258
3300 AG DORDRECHT.

En een vrolijk kaartje aan mezelf zal ik zeker ook op prijs stellen. Zoiets steunt een mens toch in de strijd als hij achter de tralies zit. Nogmaals: bedankt!

Joop Wilhelmus